

บทเทศน์วันอาทิตย์

โดย..พระสังฆราชวีระ อภรณ์รัตน์

วันอาทิตย์ไบลาน พระมหากรรมาน
20 มีนาคม 2016

บทอ่านแท้ไบลาน ลก 19:28-40

มิสซา อสย 50:4-7 ; ฟป 2:6-11 ; ลก 22:14-23:56

พระวรสารสัมพันธ์กับ คำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก (CCC) 162, 333, 440, 441, 443, 532, 551-2
ประมวลคำสอนด้านสังคมของพระศาสนจักร (CSDC) 193, 379

จุดเน้น เราทุกคนมีส่วนร่วมกับผู้รับใช้ผู้รับทุกข์ทรมาน

สัปดาห์นี้ให้เราอยู่กับพระคริสตเจ้า พยายามเข้าใจความชั่วร้าย (ในสังคม) แม้ไม่มีคำตอบให้ต่อคำถามว่าทำไมจึงมีความชั่วร้าย แต่ก็ขอให้เราร่วมกับพระคริสตเจ้ารับพระทรมาน ธรรมล้ำลึกสุดท้าย คือ บาปโน้มนำเราให้เป็นปฏิปักษ์กับพระเจ้า การต่อต้านนี้คือสาเหตุสำคัญของความทุกข์ทรมานของมนุษย์ทุกคน การแตกแยกจากต้นกำเนิดแห่งความสุขของเรา เราทุกคนทำบาป เราทำบาป นำความชั่ว และความทุกข์ล้ำเคียดเข้ามาในโลก

แล้วเราจะจัดการมันอย่างไร เราจะจัดการความชั่วจากพระคริสตเจ้าได้อย่างไร เหตุการณ์ต่างๆ ในสัปดาห์ศักดิ์สิทธิ์นี้ให้คำตอบเรา

เสียงในบทอ่านแรกวันนี้เป็นเสียงของผู้รับใช้ผู้รับทุกข์ทรมานในหนังสือพันธสัญญาเดิม มิได้เป็นพระเมสสิยาห์เท่านั้น แต่เป็นผู้แทนชาวอิสราเอลด้วย คือ ชุมชนของผู้รับทุกข์ทรมาน คุณธรรมแรกที่ต้องแบ่งปัน คือ **ความสงสาร** (เห็นอกเห็นใจ) หมายความว่า "ร่วมทุกข์กับ" และนี่จึงเป็นการตอบคำถามว่าเราต้องจัดการความทุกข์ได้อย่างไร

พระเจ้าทรงรู้ว่าเราไม่มีกำลังพอ พระองค์ทรงรักเรา ทรงเสด็จมาอยู่ท่ามกลางเรา เห็นอกเห็นใจ ทรงร่วมรับทุกข์ทรมาน ซึ่งเป็นผลของความชั่ว พระเยซูคริสตเจ้า บุตรพระเจ้า ทรงรับสภาพมนุษย์ ทรงทำให้เรามีกำลังเลียนแบบชีวิตของพระองค์

เราทุกคนที่ได้รับศีลล้างบาปและศีลกำลัง ก็มีสวนในพระกายทิพย์ของพระคริสตเจ้า ในเวลาเดียวกัน ศีลมหาสนิท ในฐานะเป็นพระกายทิพย์ของพระคริสตเจ้าด้วย

ศีลมหาสนิทสร้างพระศาสนจักร และพระศาสนจักรก็มีศีลมหาสนิท พระศาสนจักรมิได้มาจากพระคัมภีร์ พระศาสนจักรมาจากศีลมหาสนิท ต่อมาจึงผลิตพระคัมภีร์ ผู้ที่ได้รับศีลล้างบาปและศีลกำลัง ได้รับศีลมหาสนิท จึงเกิดพระกายทิพย์ของพระคริสตเจ้า ดังนั้นเราทุกคนร่วมกับผู้รับใช้ผู้ทนทุกข์ นั่นคือพิธีกรรมต่างๆ ในสัปดาห์ศักดิ์สิทธิ์นี้

ในจดหมายถึงชาวโคโลสี นักบุญเปาโลเขียนเกี่ยวกับความทรมานว่า **"บัดนี้ข้าพเจ้ายินดีที่ได้รับ ความทุกข์ทรมาน เพื่อท่านทั้งหลาย ความทรมานของพระคริสตเจ้ายังขาดสิ่งใด ข้าพเจ้าก็เสริมให้สมบูรณ์ในกายของข้าพเจ้า เพื่อพระกายของพระองค์คือพระศาสนจักร..."** (คส 1:24) นักบุญเปาโลกำลังกล่าวถึงความเป็นปึกแผ่น (Solidarity) ที่เราทุกคนมีส่วนร่วม มิใช่กับคนอื่นเท่านั้น แต่ร่วมกับพระคริสตเจ้า ในความทุกข์ทรมานของพระองค์ที่ช่วยไถ่กู้เรา

เพลงสดุดีวันนี้มาจากบทที่ 22 "ข้าแต่พระเจ้า ข้าแต่พระเจ้า เหตุไฉนจึงทอดทิ้งข้าพเจ้าเล่า" เป็นเสียงของผู้รับใช้ที่ทนทุกข์ในพันธสัญญาเดิม แต่ในเวลาเดียวกันก็เป็นพระวาจาสุดท้ายที่พระเยซูคริสตเจ้าได้ร้องออกมาเวลาสิ้นพระชนม์บนกางเขน อันที่จริง พระเจ้ามิได้ปกป้องพระองค์เองจากผลของบาปของเรา ความทุกข์แบบมนุษย์เป็นผลของบาป พระองค์ทรงรู้ ทรงสงสารเรา พระองค์ทรงทนทุกข์กับเรา และเพื่อเรา

แต่ความสงสารได้เปลี่ยนเป็นเมตตาธรรม และช่วยเราให้อาชนะบาป อาชนะความทุกข์ และความตาย ดังบทเพลงของคริสตชนสมัยแรก "แม้ว่าพระองค์ทรงมีธรรมชาติพระเจ้า พระองค์ก็ได้ทรงถือว่าศักดิ์ศรีเสมอพระเจ้านั้นเป็นสมบัติที่จะต้องหวงแหน แต่ทรงสละพระองค์จนหมดสิ้น ทรงรับสภาพจุลทาส เป็นมนุษย์จุลเรา ทรงแสดงพระองค์ในธรรมชาติมนุษย์ ทรงยอมพระองค์จนถึงกับทรงยอมรับแม้ความตาย เป็นความตายบนไม้กางเขน เพราะเหตุนี้ พระเจ้าจึงทรงเทิดทูนพระองค์ขึ้นสูงส่ง และประทานพระนามให้แก่พระองค์ พระนามนี้ประเสริฐกว่านามอื่นใดทั้งสิ้น เพื่อทุกคนในสวรรค์และบนแผ่นดินรวมทั้งใต้พิภพ จะย่อเข่าลงนมัสการพระนาม 'เยซู' นี้ และเพื่อชนทุกภาษาจะได้ร้องประกาศว่า พระเยซูคริสตเจ้าทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า เพราะพระสิริรุ่งโรจน์แด่พระเจ้าพระบิดา" (ฟป 2:6-11 บทอ่านที่ 2)

ดังนั้น เราก้าวเข้าสู่สัปดาห์ศักดิ์สิทธิ์ เมื่อสิ้นสุดสัปดาห์นี้ เราจะร่วมกับพระเยซูคริสตเจ้าในพระสิริรุ่งโรจน์ปัสกาของพระองค์

พระสังฆราช วีระ อภรณ์รัตน์ แปล
จาก **Homilies** โดย Catholic Diocese of Lansing,
(มกราคม-มีนาคม 2016), หน้า 131-133.